Jeruzsálem arcai

Amikor megláttam a pályázati kiírást, tudtam, hogy erre varrni szeretnék.

Megkérdeztem a lányokat a csoportban, volt több jelentkező, akinek volt kedve a témához. Megbeszéltük, hogy keresünk képeket Jeruzsálemről, és összehordjuk az anyagokat, amiből majd dolgozni fogunk.

Kis idő múlva, mikor megvolt az öt fénykép és az anyagok, megterveztük a méreteket és az elrendezést, ami a végén megváltozott, de kiindulási pontnak bevált. Mindenki kiválasztotta a neki tetsző képet, és elkezdődött a munka. Egyik társunk betegség miatt kiszállt a játékból, így én két képet vállaltam.

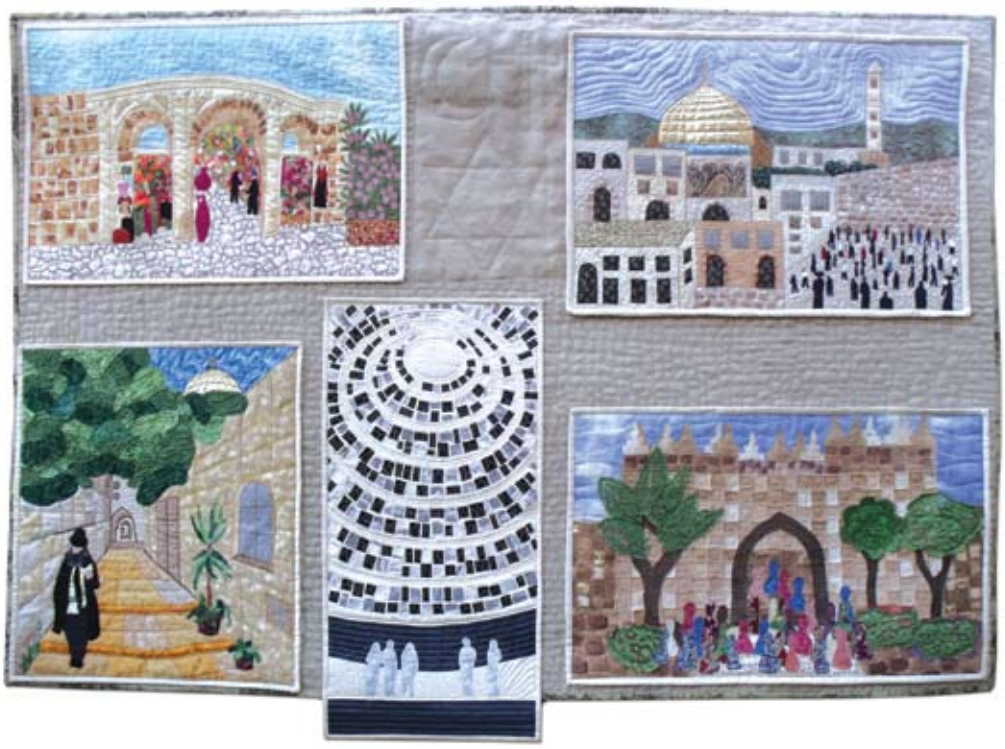

Elterveztük, hogy mindenki saját magának varr, de a pályázat miatt összehozzuk egy alapra, majd a végén újra szétszedjük. Két hét múlva találkoztunk, megnéztük, megbeszéltük az addig elkészült munkákat. Még egy kis anyag cserebere, és folytattuk tovább.
Elkészült mind az öt kép, jött az elhelyezés az alapra. Itt felborult minden tervünk. Sok rakosgatás után találtuk meg a legjobbat.
Kijelöltük a képek helyét, jött a tűzés, ami két napig tartott. Aztán a megtűzött alapra felvarrtuk a képeket. Még mindig nem volt készen, hátra volt még a szegés, a tubus, a felirat, a fotózás és a regisztrálás.

Szerencsénk volt, mert éppen akkor volt Magyarországon egy kedves barátunk Izraelből, aki elvitte a munkát a kiállítás helyszínére, miután a képek alapján meghívták. Azóta már hírt kaptunk róla, hogy beválasztották a kiállításra.

Szabó Irén

Négy éve jártunk Izraelben egy kedves foltos meghívására, aki két hét alatt végig kalauzolt Izraelen. Sok szép és szomorú dolgot láttunk, de nagy élmény volt az utazás. Áprilisban voltunk, minden csupa virág. Átmentünk a sivatagon is, még ott is találtunk oázisokat, ahol komoly termelés folyt. Jeruzsálemben a Holokauszt emlékműnél földbe gyökerezett a lábam, a kupolában sok száz fénykép az áldozatokért. Ezt próbáltam megvarrni, a fényképek helyére árnyakat tűztem.

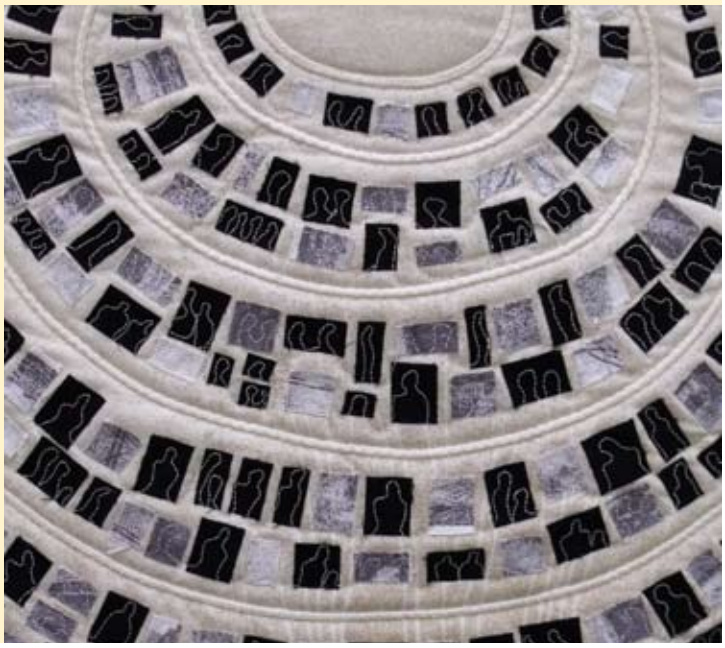

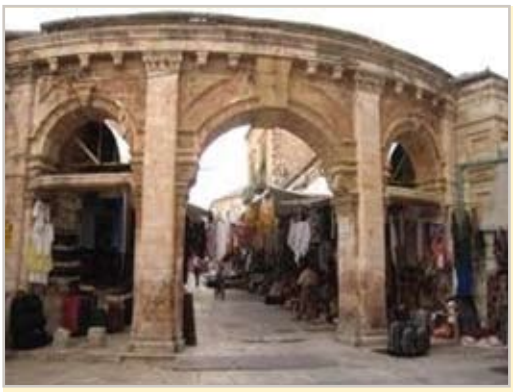

A másik képem a bazár. Ez egy nagyon jó kis játék volt. Van benne a cafatostól a nyomdázásig minden. Szerettem varrni ezt a képet.

Szabó Irén

Amikor olvastam a pályázati kiírást, nem dobbant meg a szívem, nem éreztem semmi késztetést. Tavasszal Szirén feltette nekem a nagy kérdést, hogy nem csatlakoznék-e hozzá, és felsorolta, kikkel társult már. Húha, ez igen! Egy ilyen csapatból nem maradhatok ki, ráadásul szeretem Jeruzsálemet, bár sohasem jártam ott.
Sajnos a tervezés idején nem tudtam elmenni a csapat összejöveteleire, így én már csak a kész előtervet és a nekem szánt képet láttam, egy elég jellegtelen és színtelen óvárosi utcaképet, aminek látványossága egy terebélyes boltív-szerű fa volt. Lelki szemeimmel azonnal láttam, hogy a fát hogyan fogom megvarrni, lombja felett a Szikla-mecset arany kupolájával. A kép többi részéről csak annyit tudtam, hogy nem fog a fényképhez hasonlítani.
A neten sokáig tanulmányoztam Jeruzsálem régi városrészének jellegzetességeit. Végül úgy gondoltam, hogy jó lesz, ha a gyönyörű zöld fát ódon, keskeny utca fölé telepítem. Kétoldalt kőből rakott házfalak, ajtó, boltíves ablak, az úttesten lépcsős megkopott sárgás kőburkolat, sok növény és virág, meg valami élet: tán egy macska az eredeti képről, vagy egy ortodox zsidó figura. Kis irka-firka, vázlat kicsiben, nagyítás munkaméretre, és a perspektivikus vonalak precíz megszerkesztése következett. Pont ilyen utca nincs Jeruzsálemben, de úgy véltem, ennek ellenére a városra jellemző arcot mutat.
Ezután némi anyagválogatás. Megvarrtam a fát, az eget és a kupolát, majd az utca kőburkolatát. Itt elakadtam, de az éppen aktuális munkamegbeszélésünkön kaptam egy sárgás anyagot, amit meglátva már éreztem a folytatást.
A munka nagyja gyorsan ment, a részletek kevésbé. Az utca végét több variációban próbáltam ki, ez a pár centis részlet több mint egy napi munka eredménye. Legutoljára a zsidó figurát és pálmákat helyeztem el a képen. Ezután már csak a befejező munkálatokat kellett elvégezni, a tűzést is beleértve.
Elkészültem időre. Itt meg kell jegyeznem, hogy a teljes munka végső kialakításában nem vettem részt, és így nagyon vártam a képet a végeredményről. Mikor megérkezett, megcsodáltam a remek stílusos tűzést, a képek elrendezését, és örömmel töltött el, hogy ennek a munkának én is részese lehettem.

Gelencsérné Lazarovits Klári

Az első pillanatban éreztem, hogy kedvem van részt venni a munkában. Nyolcéves barátság fűz egy ott élő, Magyarországon született emberhez. Az ő meghívására sokszor jártam Izraelben, heteket, egy hónapot is töltöttem ott. Nes-Zionán laktunk. Bejártuk az egész országot, Jeruzsálemben többször is voltunk. Érdekes, hogy mekkora a kontraszt, ha Tel-Aviv forgatagát, vagy Jeruzsálem ortodox részét nézzük. Elképesztő az etnikai sokszínűség. Voltunk a siratófalnál is, ez ragadott meg legjobban talán, ezért választottam képem témájául.

Úgy gondolom, sikerült összehangolni a munkáinkat annak ellenére, hogy mindenkit más ihletett meg. A képeket homokszín uralja. Az első összejövetelnél látszott, hogy hasonlóképpen színeztük, a zöld, és a fekete arányán kicsit még finomítottunk. Jó volt együtt dolgozni a többiekkel, mindenki élvezte a munkát.
A faliképben való részvétellel szeretnék emléket állítani az ott töltött szép napoknak.

Mandovits Ibolya

A pályázati felhívást meglátva azonnal tudtam, hogy ezt a hozzám közel álló témát mindenképp fel szeretném dolgozni. Szabó Irén (Szirén) felvetette a csoportban, hogy csináljunk egy közös pályázati munkát, és én azonnal igent mondtam.
Húsz évvel ezelőtt három csodálatos hetet töltöttem Izraelben. Akkor egy viszonylagosan békés időszak volt. Bejártuk az egész országot, Jeruzsálemben volt a szálláshelyünk. A nyári ragyogó napsütés, a tiszta kék ég, a gyönyörű-színpompás növények és a barátságos emberek emléke máig bennem él. A Damaszkuszi kapura - ahol valaha én is álltam - próbáltam fókuszálni. Nézegettem a régi képeimet, és próbáltam elképzelni hogyan tudnám ezt textilben visszaadni. Végül úgy döntöttem, hogy hullámszövéssel, több réteg különböző kivágásával, nyomtatással és csipke rátétekkel ábrázolom. A különböző technikák alkalmazásával megpróbáltam rávilágítani a Damaszkuszi kapu sokszínűségére. Sokszínű, mert Jeruzsálem különböző népeit engedi be ebbe a gyönyörű városba, és sokszínű, mert a kőkapu egyszerűségét a színes növényzet és az emberek ruháinak a színes forgataga teszi élettelivé.
Nagyon köszönöm Szirénnek, Klárinak és Ibinek hogy csodálatos munkáik közé az én munkámat is bevették, és nagyszerű órákat tölthettem velük a tervezés időszakában. Szirénnek, mint főszervezőnek külön hálás vagyok, remélem máskor is részt vehetek egy közös munkában.

Kiszner Sarolta